

Arrest

nr. 52 369 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2010.

Gelet op het arrest van 21 oktober 2010 waarbij de behandeling van het beroep wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. STROOBANTS loco advocaat M. VAN DER MOEREN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn te Kilamba-Kiaxi, Luanda op 10 oktober 1988. U bent van Bakongo afkomst. Op 23 november 2009 ging u op bezoek bij uw zus (S.) en uw schoonbroer (Se.) die in Cabinda wonen. U bleef er twee weken. Op 10 december 2009 keerde u terug naar Luanda. Uw schoonbroer gaf u een enveloppe mee. U moest deze enveloppe afgeven aan Matondo die net zoals u in de wijk Palanca woonde. Op de luchthaven van Luanda werd u echter gecontroleerd. De enveloppe werd gevonden. Er bleken brieven, lidkaarten en uitnodigingen in te

zitten. De politie ging naar uw huis en deed er een huiszoeking. Ze vonden niets. U werd ondervraagd en bedreigd. U werd geslagen en gestampt. Uiteindelijk verloor u het bewustzijn. U werd naar het militair hospitaal gebracht waar u verzorgd werd. Na twee dagen kwam u weer bij bewustzijn. Uw oom, Lando João stuurde iemand om de verpleegsters om te kopen en u op te halen. Hij bracht u onder bij een vriend van hem. Op 20 december 2009 verliet u samen met een andere vriend van uw oom, de heer Daniel, het land. Op 21 december 2009 kwamen jullie aan in België. Op 22 december 2009 vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient er op gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde vervolgd te worden door de Angolese autoriteiten omdat ze bij uw terugkomst uit Cabinda een enveloppe in uw bezit vonden waarin brieven zaten tegen de regering, lidkaarten en uitnodigingen (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 22 juni 2010, hierna CGVS, pp.2-8).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw verblijf bij uw zus en uw schoonbroer in Cabinda van 23 november 2009 tot 10 december 2009 weinig geloofwaardig zijn. Zo bleek u maar zeer weinig te weten over uw schoonbroer terwijl u twee weken bij hem en uw zus verbleef en uw zus toch al een tweetal jaar met hem samenleefde. U was niet in staat te zeggen wat de volledige naam van (Se.) was, noch wat zijn beroep was of hoe hij de kost verdiende (zie verhoorverslag CGVS, pp.5-6). U vertelde dat (Se.) cabindees is maar u wist niet of zijn familie in Cabinda woont (zie verhoorverslag CGVS, pp.5-6). U kon niet zeggen van welke etnie (Se.) was (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U wist niet of uw schoonbroer politieke activiteiten had en of hij deel uitmaakte van een bepaalde groep of beweging (zie verhoorverslag CGVS, p.10). U zei dat u zich ook nadien hierover niet informeerde, hetgeen toch op zijn minst bedenkelijk te noemen is daar het net door de enveloppe die uw schoonbroer meegaf was dat u uw land moest ontvluchten en dat uw leven, naar u verklaarde, in gevaar was (zie verhoorverslag CGVS, p.10).

Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de enveloppe die uw schoonbroer u meegaf vanuit Cabinda aangetast door een incoherentie in uw verklaringen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde u dat uw schoonbroer later de enveloppe bij uw thuis in Luanda zou komen oppikken (zie vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 20 januari 2010, punt 3.5, p.2). Op het Commissariaat-generaal vertelde u echter dat uw schoonbroer u gezegd had dat u de enveloppe aan een zekere (M.) moest geven in Palanca waar u woonde (zie verhoorverslag CGVS, p.8). Toen u met deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen geconfronteerd werd door het Commissariaat-generaal bevestigde u enkel uw eerdere verklaringen voor het Commissariaat-generaal maar gaf u verder geen enkele redelijke uitleg voor de divergentie in uw verklaringen (zie verhoorverslag CGVS, p.8).

Verder waren de verklaringen die u aflegde voor het Commissariaat-generaal met betrekking tot uw verblijf in Cabinda totaal niet doorleefd. Zo verklaarde u niets gedaan te hebben in de twee weken dat u in Cabinda verbleef en zei u niemand ontmoet te hebben in de twee weken dat u bij uw zus verbleef (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U kon geen enkele buur van uw zus en uw schoonbroer opnoemen (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U zei dat uw zus en schoonbroer in de wijk Uneca woonden maar u kon niet zeggen in welke stad deze wijk gelegen is (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U herkende Tchiowa ook niet als de hoofdstad van Cabinda en als de naam van de stad waar Uneca gelegen is (zie verhoorverslag CGVS, p.10 en documentatie in het administratieve dossier). U bleek zich er niet bewust van te zijn dat er problemen zijn in Cabinda en was niet op de hoogte van enig probleem met de overheid in Cabinda (zie verhoorverslag CGVS, pp.6-10). Dit is des te verwonderlijker daar u wel leek te weten dat het 'FLEC' een partij is die de onafhankelijkheid van Cabinda vraagt (zie verhoorverslag CGVS, pp.11-12).

U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw '**Cédula Pessoal**' voor. Dit document wijzigt echter niets aan voorgaande vaststellingen daar noch uw identiteit, noch uw afkomst in twijfel getrokken worden.

Ten slotte was u niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg mogelijk maakt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het eerste, tweede en derde middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoekster stelt dat ze voor de eerste keer in haar leven een bezoek bracht aan Cabinda en het ook de eerste keer was dat ze Se. zag. Zij zou voor haar bezoek wel contact hebben gehad met haar zus maar zij zouden niet gesproken hebben over eventuele politieke activiteiten van Se., noch over de herkomst van zijn familie. Verzoekster verduidelijkt dat zij in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing motiveert wel degelijk de familienaam van Se. kent, namelijk F., en zij niet begrepen had dat haar tijdens het gehoor ook naar de familienaam van Se. gevraagd werd. Ook verklaart verzoekster dat ze bij haar vertrek van Cabinda niet de kans had te vragen wat er in de enveloppe zat daar ze hem pas op de luchthaven kreeg en niet meer de tijd had om te informeren naar de inhoud ervan en zij haar zus en haar partner volledig vertrouwde. Tevens stelt verzoekster dat nadat ze uit het militair ziekenhuis was gevlucht geen contact kon opnemen met haar familie die na de huiszoeking hun woning ontvlucht was, zij evenmin een telefoonnummer had van haar zus en Se. en ook haar oom niet wist wat er in de enveloppe zat, noch bij hem kon informeren naar de inhoud ervan.

Verzoekster herhaalt haar verklaringen die ze op het Commissariaat-generaal heeft afgelegd betreffende het feit dat ze de enveloppe diende af te geven aan M. en stelt dat haar verklaringen op het Commissariaat-generaal de volledige waarheid zijn.

Verzoekster herhaalt dat ze voor de eerste maal een bezoek bracht aan Cabinda en ze er, behalve haar zus en diens partner, niemand kende. Behalve een bezoek aan de markt verbleef ze voornamelijk in het huis. Zij vindt het dan ook normaal dat ze in Cabinda niemand heeft leren kennen en zich niet bewust was van de problemen met de overheid in Cabinda.

2.2.1. De eerste drie middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. De Raad merkt op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten; het komt bijgevolg aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster, in tegenstelling tot wat ze in haar verzoekschrift voorhoudt, niet de familienaam kende van Se. (gehoorverslag blz.5). Haar bewering dat zij niet begrepen had dat haar tijdens het gehoor ook naar de familienaam van Se. gevraagd werd vindt geen steun in het administratief dossier, te meer daar ze toen haar de namen gevraagd werden van haar familieleden ze

steeds ook de familienaam vermeldde (gehoorverslag blz.2). Het is dan ook merkwaardig dat verzoekster nu wel de familienaam kent van Se. en het is onduidelijk hoe ze die te weten is gekomen. Dit klemmt des te meer daar verzoekster niet op de hoogte is (i) van het beroep van Se., (ii) wat hij doet om een inkomen te verwerven (iii) wat de etnie is van Se. (iv) of hij familie heeft die in Cabinda woont (gehoorverslag, blz. 6).

In casu faalt verzoekster om haar verklaringen op de vragenlijst te ontcrachten waarbij ze stelde dat Se. de enveloppe in Luanda zou komen oppikken terwijl ze op het CGVS verklaarde dat de briefomslag bestemd was voor een vriend van haar schoonbroer Se. (gehoorverslag blz. 8). Van verzoekster mag verwacht worden dat zij coherente verklaringen aflegt omtrent essentiële elementen van haar relaas.

De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar verblijf in Cabinda totaal niet doorleefd zijn. Zo verklaarde verzoekster niets gedaan te hebben in de twee weken dat zij in Cabinda verbleef en zei ze niemand ontmoet te hebben in de twee weken dat ze bij haar zus verbleef. Verzoekster kon geen enkele buur van haar zus en haar schoonbroer opnoemen. Ze zei dat haar zus en schoonbroer in de wijk Uneca woonden maar kon niet zeggen in welke stad deze wijk gelegen is. Zij herkende Tchiowa ook niet als de hoofdstad van Cabinda en als de naam van de stad waar Uneca gelegen is; noch wist zij waar de luchthaven van Cabinda gelegen is niettegenstaande zij er per vliegtuig aankwam. Zij bleek zich er niet bewust van te zijn dat er problemen zijn in Cabinda en was niet op de hoogte van enig probleem met de overheid in Cabinda. Dit is des te verwonderlijker daar verzoekster wel leek te weten dat het 'FLEC' een partij is die de onafhankelijkheid van Cabinda vraagt.

De motivering van de bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt niet nuttig weerlegd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste, tweede en derde middel zijn niet gegrond.

3.1. In het vierde middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en verwijst te dezen naar haar eerste, tweede en derde middel.

3.2 Verzoekster beroept zich voor de subsidiaire bescherming op de elementen die aan de grondslag liggen van haar asielaas. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas (zie sub 2.2.3.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het vierde middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS